

емъ-тъ на подлежаще-то и не сѣ сходни, но противоположни нему; то таково едно сужденіе се називава *чясно-утвѣрдишело*, както: Всички-тъ чело-вѣци сѣ длѣжни да почитатъ родъ-тъ си, и матерный си языкъ, нѣкои обаче нечувствителни наши съотечественници не исплняютъ тѣзи священнѣ нихнѣ длѣжность, за кое-то и Богъ ги наказва.

2) Въ отрицателно-то же сужденіе, сказуемо-то се съдържя въ обѣемъ-тъ на подлежаще-то, напри-мѣръ: злато-то не е дѣрво; дѣрво-то не е металъ. Когато въ едно сужденіе единъ бѣлягъ се совсѣмъ исключва отъ обѣемъ-тъ на подлежаще-то, то таково сужденіе се називава *общо отрицашело*. — Въ утвѣрдително-то сужденіе напри-мѣръ, „Бѣлгари-тъ сѣ православни Христіени „подразумѣватъ се подъ поня-тіе-то „православенъ Христіенинъ“ у Грѣци-тъ и Вла-си-тъ и Сѣрби-тъ и пр.; но за да ограничи разумъ-тъ пò отъ близо понятие-то „Бѣлгаринъ“ съ понятие-то „православенъ Христіенинъ“ исключва всички-тъ други православны народы и казва: „ни единъ пра-вославенъ Бѣлгаринъ не е нито Грѣкъ, нито Влахъ, нито Сѣрбинъ, и проч.; но Бѣлгаринъ-тъ, спорядъ неговѣ-тъ народность, си е былъ, и е „Бѣлгаринъ.“

Забѣлежка 13) Отъ това явно се вижда колко криво и не логически разсѣждатъ Грѣци-тъ, като и днесъ, днесъ подъ тѣхно-то име „(τὸ γένος μας, τὸ ἔθνος μας) искатъ да ослѣпятъ разумъ-тъ на всички-тъ чело-вѣци (разумѣва се создани“ по образу и по по-добію Божію.“) и искатъ да ги накаратъ да повѣрватъ че подъ това тѣхно име (τὸ ἔθνος μας) (ба да смы и ніе и че они не можтъ да ны отдѣлятъ и че това не можяло инжкъ да бѣде и проч: и проч: — А кога-то въ едно отрицателно сужденіе единъ бѣлягъ не се исключя совсѣмъ, и съ всичко-то си съдържяне отъ обѣемъ-тъ на подлежаще-то, но само нѣкои негови ча-